

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consti=||tvtionen In Di-||oecesana Synodo
Vvla-||dislaviensi**

Karnkowski, Stanisław

Colonię, 1572

VD16 W 4100

De Extrema Vnctione. Tit. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62991)

Volumus aut, vt Parochi per Ad-
uentum & Quadragesimam, crebros
de Pœnitentia sermones faciant, &
populū doceant, quid ea sit, & quā
necessaria: tum quomodo fieri debe-
at, & quis ex illa fructus ad pœniten-
tes redūdet. Multos enim tanta sacra-
mēti huius ignoratione teneri vide-
mus, vt propterea Confessionem cru-
cem importabilem esse putent, ad
quam etiam non nisi coacti accedūt.
Quidam aut sic sunt affecti, vt quod
confitentur, consuetudini magis,
quā vtilitati tribuant: quo fit, vt
nec rectè confiteantur, nec fructum
inde referant, quem debent.

13.

14.

15.

TITVLVS IIII.

De extrema Vnctione.

Sacramentū verò extreme vncti-
onis, illis egrotis impartiant, qui
tam periculosè decūbunt, vt in exitu
vitæ constituti videantur, & quo-
rum iam est quasi deplorata valetu-
do. In quo impartiedo itidē vt in reli-
qs sacramentis administrādis, q̄ fieri
poterit religiosissimè se gerāt Paro-
chi: nec eorū ritū q̄cūq̄ p̄termittāt, q̄
sunt

Vlde. Cōc.
Florēt. ca.
de Sacram.Sessi 14. c.
1. 2 3.

sunt in libris Agendarum perscripti.

1. Sint etiam diligētes in ægroto admonendo, non ad peccatorum tantum detestationem, verum & ad vitæ presentis fastidium, vt illius miseria ob oculos posita, infirmorum animos ad rerum cœlestium desiderium erigant. Doceant eos mortem contemnere, quæ nō est aliud, quàm ianua, per quam itur ad vitam, & fit ad cœlestem patriam ingressus.
2. Proponant illud perquàm elegans adolescentis exemplum, à Diuo Cypriano allatum, cui morituro augusta specie iuuenis assistens, Pati, inquit, timetis: exire non vultis, quid faciam vobis? Quo dicto arguebat trepidationem decumbentis, qui nec uiuens pericula pro Christo constanter sustineret, nec mortem fortiter ferret.
3. Erit autem hic præcipuus diuinæ misericordiæ exaggerandæ locus, vt ea confirmati lecto decumbentes, non desperent ob peccatorum multitudinem, sed spe sua tota in Deum reiecta, confidant omnia peccata sibi remissa iri, quamlibet multa, quamlibet

De mortali-
tate.

libet magna & enormia. Est enim infinitus illius misericordię abyssus, nec esse potest vllum Dei opus tantum, quod cum ea conferri, vel eam exequare vlllo modo queat, vt verè dicatur illud: Misericordię Domini super omnia opera eius.

5.

Neque putent Parochi, se satis functos officio suo, si egrotis Eucharistię & extreme Vnctionis Sacramenta impenderint: sed adsint præterea morientibus, eosque pijs precibus & sanctis admonitionibus iuuēt, vt, quod eis superest vitæ, possint in vera & Catholica fide, Deo suam gratiam inspirante absoluere. Tunc enim eorum opera maximè opus habent, cum lucta grauißima incumbit morituris, cum Sathan terret, peccata vrgent, accusat conscientia, & cessant reliqua vitæ huius miseræ præsidia. Quare mandamus, vt hac etiam parte, sum in se munus Parochi ne sinant requiri.

6.

Fructū Eucharistię in extremis vide apud Chryf. lib. 6 de sacerdot.

7.

Sunt, quibus falsò persuasum est, non posse ex morbo eos conualescere, quicumque hoc Sacramentū per-

h cepis-

8.

cepissent, eoque fit, vt non pauci ab ea abhorreant, nec id ministrari sibi cupiant. Quam stultam persuasione[m] curabunt Parochi ex animis fidelium euellendam: cū[m] certum id fit, Deum nō animæ tantum, verū[m] & corpori si expedierit, virtute huius Sacramenti salutem conferre. Et Iacobus apertis verbis pronunciat: Oratione fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus.

Cap. 5.

TITVLVS V.
DE MATRIMONIO
& eius forma.

Matrimonium non minū[s] religiosè, quàm reliqua Sacramēta administrabunt Parochi: de quo nihil est necesse agere nos pluribus, cū[m] illius administrandi rationem Concilium Tridentinum, agens de clandestinis matrimonijs, eaq; irritans, persequatur his verbis: Tametsi dubitandū non est, clandestina matrimonia, libero contrahentiū cōsensu facta, rata & vera esse matrimonia, quā[m]diu Ecclesia ea irrita nō fecit: & proinde iure dānandi sint illi (vt eos
Sancta

Mat. 19. Io
an. 2. 1. Ti-
mo. 4. 1.
Cor. 7. Ge.
2. Eph. 5.
Cōc. Flor.
in cap. de
sacram.
Sessi. 24. c.
1. Reform.

I.